

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد گرامی: پیشاپیش از اینکه برای پرسش بنده وقت می گذارید کمال تشکر را دارم. با توجه به اینکه همه موجودات (جند الله) هستند و دست و پا و اعضا ما هم لشکر خداست که بعضی وقتها مثلاً جایی حاضر می شویم و طرف می گوید خدا ترا فرستاد. از این جهت که بنده به عنوان مخلوق لشکر خدا هستم که در خدمت مخلوقات دیگر قرار می گیرم. این را بعضی مواقع با تمام وجود حس کردم. سوالم این است پس آن موقع که گناه مرتکب می شوم قضیه چیه؟ بین لشکر خدا بودن و گناه نمیتونم ارتباط برقرار کنم. بخصوص با این حدیث که «الخير في ما وقع» یعنی انجام گناه که واقع همیشه خیر است؟ به چه معنا؟ علی یارتان.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مورد ورود به این مباحث باید بین تکوین و تشریح تفاوت گذاشت. آری! از نظر تکوین همه چیز جندالله است، حتی شیطان لشکر خداست تا با وسوسه‌ی خود انسان‌ها بتوانند تکلیف خود را نسبت به وسوسه‌ی شیطان تعیین کنند. ولی از نظر تشریح، این انسان‌ها هستند که باید با اختیار خود نسبت خود را با مخلوقات شکل دهند که مثلاً ما در رابطه با شیطان چه موضع‌گیری داشته باشیم تا با انتخاب خود شخصیت خود را شکل دهیم. موفق باشید